

29. jul. 1974

FAKTA

Dato:
29. jul. 1974

Sidetal:
Rød blå bd 20 B s. 9-12

Generelle kommentarer:
Grenberg. Clement Greenberg (1909-1994). Indflydelsesrig amerikansk kunstkritiker associeret særligt med American Expressionism.
Fried. Michael Fried (f. 1939). Amerikansk kunsthistoriker og kritiker med Greenberg som en slags mentor. Særlig kendt for sit essay "Art and Objecthood" fra 1967.

TRANSSKRPTION

Glænø 29.7.74

To kvadrater: et rød - blå, et sort - et gråt, et okker - violet, et grønt - et orange, et brunt - et gult, o.s.v vil alle i kraft af farvernes forskellighed - forskellen mellem rød - blå - violet - gul - sort - orange o.s.v vil være ligeså mange selvstændige "enestående" tilfælde - selv hvis man fremstiller en serie med samme farvepar f.eks Rød - blå - til hvert enkelt led i denne serie være selvstændigt - ulig - de andre led. To identiske objekter vil altid trods identiteten være to selvstændige objekter - alene tallet - to - udgør denne forskel.

Men - forskellen f.eks i farvepar (rød - blå - violet - gult) kan aldrig blive en kvalitetsforskel da man ikke med den mindste sandsynlighed kan hævde at det ene farvepar er bedre, mere værdifuldt end det andet. Dette må betyde at valget af farvepar (farver) ikke med nogen berettigelse kan tillægges en værdi (betydning), men i princippet må være tilfældigt. Udfra denne konklusion må man så stille spørgsmålet om en sådan (tilfældig) fremstilling af forskellige farvepar kan danne et tilstrækkeligt tilfredsstillende arbejdsgrundlag.

Konsekvensen er jo at man kun fremstille en uendelig række af sådanne farvepar, ja for den sags skyld lade hvem som helst fremstille dem.

Selvom det på en vis måde kan føles idiotisk at arbejde med denne Rød + Blå (elle andre farver) kvadratstruktur tror jeg man skal blive ved.

Der må være en årsag til at man fortsat tiltrækkes af denne struktur, eller rettere ideen der har ført til den.

Dens enkelthed man kan enda tale om tomhed fattigdom betvivler at man tvinges til at udelukke alle andre elementer der er simpelthen ikke plads til andet end de to farver og de to kvadrater det er dem man hele tiden tvinges til at tage stilling til - f.eks ved ustandselig at stille spørgsmålet: hvorfor netop de to farver, hvorfor netop det materiale, hvorfor netop den størrelse, hvorfor netop denne struktur - o.s.v Man tvinges således til hele tiden at gøre sig hvad man gør - og hvorfor.

Tidligere bekymrede det mig meget at hele strukturen så åbenbart udelukkende bestod af bestandele fra malerkunsten, det anser jeg ikke nu for at være så væsentligt, selvom jeg stadig er opmærksom på den fare som ligger i at strukturen kan opfattes som havende lighedspunkter med f.eks J. Albers. Dette må jeg forsøge at afværge ved en omvendelse af strukturen der gør det åbenlyst at det f.eks ikke er de to farvers indvirken på eller forhold til hinanden der er sagen at det heller ikke er deres koloristiske egenskaber som er af betydning.

En måde dette kan afværges på er jo fra produkt til produkt at anvende det samme farvepar (R+B) skiftes der mellem forskellige farvepar bliver dette

straks meget meget vanskeligere.

Det er vigtigt at være opmærksom på om de valg man foretager er baseret (i større eller mindre udstrækning) på rent malerisk æstetiske kriterier og hvilke muligheder man har for at undgå disse.

Det er evident at når jeg, som idag, med filtpen laver en serie hvor jeg arbejder med arteficielle farvepar – lyserød – orange – violet – det jeg kalder sodavandsfarver så nytter det ikke at hævde at farven er uden betydning for det er jo netop den jeg går udfra og arbejder med.

Arbejdshypotesen i dette tilfælde må da være hvad kan man vise med disse sodavandsfarver? Kan man via dem fremlægge noget af den industrialiserede arteficielle farves neutralitet?

Af angst for at havne i det dekorativt malerisk æstetiske (Nolan Stella) må man ikke udelukke den mulighed at der kan være egenskaber ved farven (andre end de koloristisk æstetiske) som man kan anvende. I så fald må man hele tiden være opmærksom på at man gør det modsatte med farven end hvad f.eks det amerikanske Colourfield maleri gør. Man må i virkeligheden betræbe sig på at gøre alt det som anses for forkert (af f.eks formalistkritikere som Grenberg og Fried) ligesom man må være på vagt overfor den besnærelse der ligger i enhver brug af farven selv om man bestræber sig på at gøre den "grim".

-by heder - den der er
mest sig selv.

Glenf 29-7-74

To Kvadrater:
et rød - blåt et sort - et
grønt, et oliv - violet,
et opent - et orange, et
brunt - et gult, o. s. v.
vil alle i kraft af
farvernes forskellighed - for-
skellen mellem rød - blå -
violet - gul - sort - orange
o. s. v. vil være ligeså
mange selvstændige "one-
-stændige" tilfælde - selv
hvis man sammenligner en
serie med samme farve-
par f. eks. Rød - blå -
vil hvert enkelt led i
denne serie være selv-
-stændigt - ulig - de andre

led. To i den sidste objekt-
vil ~~aldrig~~ vil altid føles
i den sidste være to selv-
-stændige objekter - alene
fuldt - to - udgør denne
forskell.

Man - forskellen f. eks. i
farve par (rød - blåt -
violet - gult) kan aldrig
blive en kvalitets forskel
da man ikke med den
mindste sandsynlighed
kan høre at det ene
farve par er bedre, mere
vordfuldt end det an-
-det.
Dette må betyde at
valget af farve par (farve-
ikke med nogen betydnings-
kun tilføjes en værdi
(betydning), men i prin-
-cippet må være tilføjet.

Ud fra denne konklusion
må man så stille spørgs-
målet om en sådan
(deltidig) fremstilling af
forskellige parvejer kun
alene at tilsvarende
-ligt ledsskillede
arbejdsopbud lag.

Konsekvensen er jo at
man kun kan stille en
uendelig række af sådan-
ne parvejer, ja for den
sags skyld både hvem
som helst kan stille dem.

Selv om det på en vis
måde kan føles i det hele
at arbejde med denne
Rød + Blå (eller andre far-
ver) kvadratskemaer
tror jo man skal blive

ved.

Der må være en årsag
til at man fortsat del-
-trekkes af denne skul-
-tur eller rettere i den der
har gjort til dem.

Den enklighed man kan
enda tale om som had fat-
-lig dom bevirker at man
fringes til at udebytte
alle andre eller man kan
simpelt hen i lige plads til
under end de to farve-
de to kvadrater, det er
den man hele tiden frin-
-ges til at tage stilling

til - f. eks. ved at standse
at stille spørgsmålet
hvorfor netop de to farve-
hvorfor netop den målede
hvorfor netop den skemaer
hvorfor netop denne skul-
-tur - v. s. v. Man fringes

Således til hele tiden at
gøre sig betænkt hvad man
gør - og hvorfor.
Tidligere beklagede de
mig meget at hele stukt-
turen så åbenbart inde-
-holdende bestand af be-
-standdele fra malerkunsten,
det ønsker jeg i alle an-
for at være så velkommet,
Selvom jeg stadig er en
-mønstersam på den fjer-
som ligger i at skulpturen
kan opfattes som havende
lig heds punkter med J. El-
g. Altså. Dette må jeg
frsige at af vore ved en
anvendelse af stukturen
der gør det åbenlyst
at det J. El-
de de fjerde i den
grænse eller for hold til hin-

-anden der er sagen om at
det hellende og dets histo-
-riske egenskaber som en af
betragtning.
En måde dette kan af-
-væges på er jo på produkt
de produkt af at anvende
det samme fjerde par (R+B)
skiftes da mellem fjerde-
-lige fjerde par bliver de be-
struktis meget meget vansk-
-lige.
Det er vigtigt at være op-
-mærksom på om de
voks man fjerde par er ka-
-det (i sømme eller mindre
udskælv) på rent maler-
æstetiske principer og hvilke
mink heder man har for
at undgå disse.
Det er endvidere at når
R som i dag med fjer-
-ten lave en serie over

jeg arbejder med arteficielle
 fjerrevær - byrverd - om)
 islet - det jeg trækker
 sortarvets fjer - så mykter
 det ikke at hælde af
 fjerren og uden at byt-
 ning for det x for
metode den jeg går ind-
 - fra og arbejder med
 Arbejds hypotesen i dette
 l'it fælde hma da vore
 hvad kan man vise
 med disse sortarvets -
 - fjerre? kan man i a-
 - dorn kan lase noget
 af den inden struktuelle
 arteficielle fjerres man-
 - talitet?
 af angere for at have
 i det de trækker mule-
 - rne de hste (Volon-
 stella) om man ikke

inde lufte den minde hvid
at der kan være en
-strabe- ved farven (antse
on de koloristiske øst 2ste)
som man kan anvende
og så fuld må man hele
tiden være opmærksom
på at man efter det
mødsatte med farven
end hvad f. eks det
amerikanske Colour field
maleri efter. Man må
i hvert fald bestræbe sig
på at gøre alt det
som anser for relevant
(of f. eks formalt skul-
-lere som Gernsey of
Fried) bjesom man
må være på vagt overfor
den bemærkelse der h) fi.
i en hver brug af farven
sej om man bestræbe
sig på at gøre den "grim".